

ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ในรายวิชาการปฏิบัติงานสินค้าในร้านค้าปลีก รหัสวิชา 30211 - 0003 ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวธัญญาปณี สุขนิิตย์
ตำแหน่ง	ครูผู้สอนประจำกลุ่มสายสามัญ
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการธุรกิจค้าปลีก)
สถานศึกษาที่ติดต่อ	วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา โทร. 063 – 5396633
ปีที่ทำการวิจัย	2565
ประเภทงานวิจัย	ประเภทการเรียนการสอน (ชั้นเรียน)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ในรายวิชาการปฏิบัติงานสินค้าในร้านค้าปลีก รหัสวิชา 30211 - 0003 ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา เปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนและหลัง การพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ในรายวิชาการปฏิบัติงานสินค้าในร้านค้าปลีก รหัสวิชา 30211 - 0003 ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา จำนวน 17 คน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ ได้แก่ แบบฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออก และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลาโดยผู้วิจัยสร้างขึ้นมา บันทึกผลที่เกิดขึ้น สภาพปัญหาและพฤติกรรมของนักเรียนทำการเปรียบเทียบ พฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ วิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการพรรณนาวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบ สภาพที่ปรากฏกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษา ผดุงประชายะลา หลังจากให้ฝึกปฏิบัติตามแบบฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านการแสดงออกของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์อย่างเหมาะสม พบว่า ก่อนการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของนักศึกษา นักศึกษาใหญ่จะเก็งกันนำเสนอ ออกมานำเสนองานโดย ขาดความมั่นใจ กลัว ไม่กล้าพูดเสียงดัง ยืนไม่นิ่ง ไม่รู้ว่าเอามือไว้ที่ไหน ไม่กล้าสบตาเพื่อน เรียบ เรียงคำพูดไม่เป็น หลังจากใช้แบบฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของ ผู้เรียน โดยใช้ กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ นักศึกษามีความมั่นใจ ในตนเองกล้าแสดงออกมากขึ้น จำนวน 17 คน คิด เป็นร้อยละ 100

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา พบว่านักศึกษากล้าแสดงออกมากขึ้นจากเดิมร้อยละ 29.41 เป็น 76.47 เพิ่มขึ้นร้อยละ 47.06

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา พบว่า นักศึกษา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนเป็นงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่ง การเรียนรู้ กล่าวคือ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนทุกคนสามารถคิดเอง ตัดสินใจเอง ลงมือทำเอง สร้างและสร้าง ความรู้ได้เอง และที่สำคัญที่สุดต้องสร้างให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม การสร้างผู้เรียนให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสุข นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการใช้ชีวิตของผู้เรียน จึงจำเป็นที่ผู้สอนต้องฝึกฝนให้ ผู้เรียนเกิดสำนึก ความรับผิดชอบ ในหน้าที่ของตนเอง เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้เป็นอนาคตของชาติต่อไปจากการเรียน การสอนที่ผ่านมา ผู้สอนได้สังเกต พบว่าผู้เรียนจำนวนมาก เมื่อได้รับ มอบหมาย ให้นำเสนองาน หน้าชั้นเรียน ไม่ว่าจะมอบหมายเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม จะเก็งกันนำเสนอ เมื่อนำเสนอ จะต้องได้รับการแก้ไขเป็นประจำ ออกมานำเสนองานโดยขาดความมั่นใจ กลัว ไม่กล้าพูด เสียงดังรวมถึงบุคลิกภาพ การยืน การเดิน การมอง การพูด การตอบคำถาม จึงเป็นปัญหาที่ทำให้การเรียนการสอนล่าช้า และไม่ได้ผลบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ จากการเรียนการสอนในวิชาการพัฒนาบุคลิกภาพนักการตลาด นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา พบว่า ร้อยละ 70.59 (แบบสังเกตบุคลิกภาพ) ขาดความมั่นใจ ในตนเอง หากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไป จะทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน และอาจรวมถึงการอยู่ในสังคมอย่างไม่มีความสุข

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้สอนจึงสนใจพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้ กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ให้ผู้เรียนได้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ กล่าวคือ สามารถสร้างองค์ความรู้ ได้ด้วยตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้เรียนจะมีความมั่นใจในตนเอง มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ รู้จักการประเมินตนเอง และวิเคราะห์ บุคลิกภาพของผู้อื่น เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขบุคลิกภาพของตนเองให้ดีขึ้น และเกิดประโยชน์ ต่อส่วนรวมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

สมมุติฐาน

นักศึกษาที่ได้พัฒนาทางการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการพัฒนาบุคลิกภาพนักการตลาดมีความรู้ความเข้าใจสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจปลีก จำนวน 17 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

2. ตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

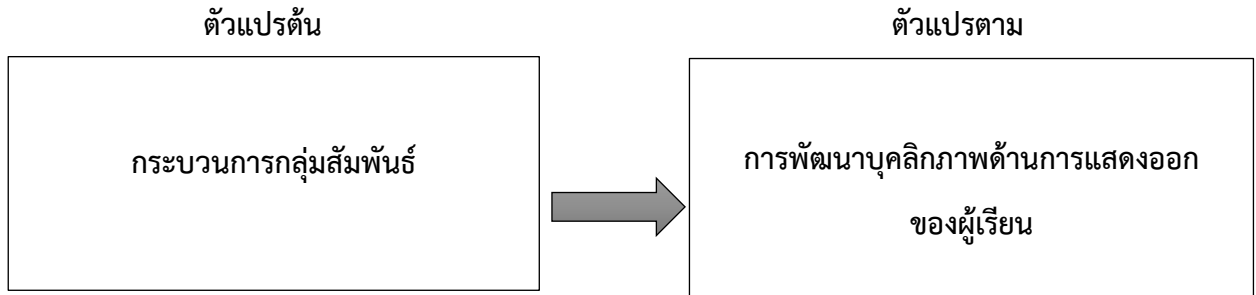
2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความหมาย ความรู้ ความเข้าใจโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาการปรับพฤติกรรมกรรมการเรียนครั้งนี้ ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดดังนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

บุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถของนักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษามดงประชายะลา ในการแสดง ความรู้สึกนึกคิดการกระทำต่อบุคคลและสถานการณ์ อย่างตรงไปตรงมา อย่างเหมาะสมด้วยความ เชื่อมั่น ความมั่นใจ ความสบายใจ โดยปราศจากความวิตกกังวล เช่นการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ การพูด การแสดงความรู้สึก

กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่จะให้ผู้เรียนได้รู้จักวิธีการเรียนรู้ ร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่ม โดยการให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันคิดร่วม และแก้ไขปัญหาาร่วมกันภายใต้ การสร้างสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้

พฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการ กลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง พฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษามดงประชายะลา ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านการแสดงออกของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษามดงประชายะลา ที่มีต่อการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษามดงประชายะลา

แนวคิด/ทฤษฎี

คำว่า “บุคลิกภาพ” มาจากภาษาละตินว่า Persona หมายถึง หน้ากากที่ตัวละคร ใช้สวมเวลา ออก แสดง เพื่อที่จะแสดงบทบาทตามที่ถูกกำหนดให้ บุคลิกภาพ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลที่บ่งบอก ความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆกันซึ่งยังไม่พบว่ามีการลงความเห็น เกี่ยวกับความหมายที่สมบูรณ์ที่แน่นอนของบุคลิกภาพ

แสงสุรีย์ สำอางค์กุล (2535, หน้า 14) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพเป็น ลักษณะเฉพาะและลักษณะที่สีกซึ่งของบุคคล เป็นหน่วยรวมของลักษณะส่วนใหญ่ของโครงสร้างต่าง ๆ และกิจกรรมทั้งหมดของบุคคลและเป็นลักษณะเฉพาะที่คงที่และเปลี่ยนแปลงได้ยาก บุคลิกภาพ เกี่ยวข้อง กับมิติหรือด้านต่าง ๆ ที่ปัจเจกบุคคลพรรณนาว่า เป็นเอกลักษณ์ของเขาและเป็นลักษณะที่เขามีอยู่ คล้ายคลึง กับคนอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยรูปร่างลักษณะ และพฤติกรรมที่เป็นเครื่องสันนิษฐานว่าจะจะเป็น ท่วงทีวาจา ความคิดเห็นการแสดงอารมณ์

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือลักษณะเฉพาะโดยรวมของตัวบุคคล ทั้งลักษณะทางกาย ซึ่งสังเกตได้ง่าย อันได้แก่รูปร่างหน้าตาทากิริยาท่าทาง น้ำเสียง คำพูด ทักษะการทำกิจกรรมต่างๆ และลักษณะทางจิต ซึ่งสังเกตได้ค่อนข้างยาก ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ ค่านิยม ลักษณะดังกล่าวมีที่มาจากพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน ส่งผลสู่ความสามารถในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมและความแตกต่าง ระหว่างบุคคล และจากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าว เมื่อนำมาวิเคราะห์ให้สัมพันธ์กับงานขาย ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และการให้บริการ โดยพิจารณาบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน จะพบว่าทุกลักษณะ ของบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อผลการทำงาน จึงอาจให้ความหมายของบุคลิกภาพ เชิง อุตสาหกรรมได้ว่าเป็นลักษณะส่วนรวมของบุคคล ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเอื้ออำนวย ให้เกิดผลดีต่อการทำงานของพนักงานขาย และการให้บริการในงานขาย การเน้นบุคลิกภาพเป็นสิ่งเร้า เหมาะที่ จะนำไปใช้ปฏิบัติเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจและการเมือง เช่น การคัดเลือกพนักงานขาย ก็สรรหา บุคคลที่จะมีอะไรแสดงออกมาเร้าใจให้ลูกค้าประทับใจเป็นส่วนใหญ่

ทิศนา เทียมเสน (2515, หน้า 31 อ้างใน วิไลวรรณ พิริยะกฤต, 2541 หน้า 6) ได้ให้ความหมาย ไว้ว่ากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ คือ กระบวนการที่ใช้กลุ่มในการแก้ปัญหาหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกัน เพื่อเรียนรู้สิ่งต่างๆ ผู้เรียนจะเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง และใช้วิธี วิเคราะห์ พฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งเกิดขึ้นในขณะนั้นเป็นกระบวนการสำคัญของการเรียนรู้

ทิศนา แคมมณี (2522, หน้า 20 อ้างใน วิไลวรรณ พิริยะกฤต, 2541 หน้า 6) ได้ให้ความหมาย ไว้ว่ากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง วิทยาการที่ว่าด้วยเรื่องความสัมพันธ์ของคนในกลุ่มและ กระบวนการ ในการทำงานกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมถึงองค์ประกอบที่สำคัญต่างๆ เกี่ยวกับ เรื่องกลุ่มพฤติกรรมมนุษย์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ ตลอดจนการพัฒนาตนเอง

จากการศึกษาเรื่องดังกล่าวพอสรุปได้ว่า กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง กระบวนการ ที่คณะบุคคลทำงานร่วมกัน คิดร่วมกัน หรือแก้ไขปัญหาร่วมกัน ภายใต้เงื่อนไขของหลักการ ระเบียบ และวิธีการที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นการนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เข้ามาใช้ในการจัดการ

เรียน การสอน จึงหมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้เรียนได้รู้จักวิธีการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่ม โดยการให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน คิดร่วมกัน และแก้ไขปัญหาพร้อมกันภายใต้การสร้างสถานการณ์ที่ ผู้สอนกำหนดให้ ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนทั้งหมดเกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวาง หลากหลาย และเกิด ประสิทธิภาพ

ชารี มณีศรี (2522, หน้า 157- 157 อ่างในวิไลวรรณ พิริยะกฤต, 2541 ,หน้า 12) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการทำงานกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถในการดำเนินการนั้น ๆ โดยให้ยึดหลักการเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ซึ่ง

หลักการของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์นี้สามารถนำไปประยุกต์ใน การดำเนินงานต่าง ๆ ได้รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1. สร้างจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานร่วมกัน ประธานของหมู่คณะจะต้องเปิดโอกาสให้ สมาชิกทุกคนได้ร่วมกันสร้างความมุ่งหมาย (Group Goal) ในการทำงานหรืออย่างน้อยก็ต้องชี้แจงให้ สมาชิกเข้าใจความมุ่งหมายของงานโดยทั่วไป เพื่อว่าเมื่อถึงเวลาปฏิบัติงานทุกคนจะได้มีความรู้สึก ว่า ตนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของงานให้เกิดผลดี

2. วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน เมื่อสร้างจุดมุ่งหมายหรือทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายแล้ว ประธานของหมู่คณะก็ดำเนินการให้สมาชิกร่วมกันวางแผนปฏิบัติงาน แบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบกันตาม ความสนใจและความสามารถของแต่ละคน

3. ลงมือปฏิบัติงาน เมื่อวางแผนปฏิบัติงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อถึงขั้นลงมือปฏิบัติจะดำเนินไปโดยราบรื่น ไม่ต้องเสียเวลาชี้แจงหรือแก้ไขกันมากนัก เพราะทุกคนเข้าใจงานดีอยู่แล้วให้ทุก คนรู้จัก รับผิดชอบงานตามที่ได้รับมอบหมาย

4. ประเมินผล มีการประเมินผลงานร่วมกันเป็นระยะ ๆ ทั้งประเมินตนเองและประเมิน ผู้ร่วมงาน ทั้งนี้เพื่อทราบความก้าวหน้าของงานและความองงามของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

จากการนำทฤษฎี หลักการ และวิธีดำเนินการของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการเรียน การสอนของนักเรียนและนักวิชาการตามสถาบันต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นว่ามีขั้นตอนที่ คล้ายคลึงกัน ฉะนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ขั้นนำ หมายถึง การเร้าความสนใจของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้ ในเรื่องต่อไป
2. ขั้นกิจกรรม หมายถึง การให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันตาม สถานการณ์ ที่ครูจัดเตรียมไว้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรงที่สามารถนำมาอภิปรายและ วิเคราะห์วิธีการ ปฏิบัติงานได้ในภายหลัง ซึ่งแต่ละกลุ่มควรมีวิธีการทำงานตามหลักการที่ได้กล่าวไว้ แล้วข้างต้นดังนี้

2.1 เลือกผู้นำกลุ่ม

2.2 กำหนดเป้าหมายของงานร่วมกัน

2.3 วางแผนการทำงานร่วมกัน

2.4 ปฏิบัติงานตามแผน

2.5 ติดตามผลการปฏิบัติงาน

2.6 ปรับปรุงแก้ไข

2.7 ประเมินผลและชื่นชมผลงานร่วมกัน

3. **ชั้นอภิปราย** หมายถึง การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นร่วมกัน หลังจากได้ทำกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว ในขั้นนี้ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยชี้แนะให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ พฤติกรรมต่าง ๆ ในการทำงานและอภิปรายร่วมกันจนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ขั้นสรุปและประยุกต์ใช้ หมายถึง หลังจากที่ผู้เรียนได้อภิปรายแล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงวิธีการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทั้งหมดแล้ว ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด การประเมิน การเรียนรู้จากการวัดผลการจัดการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ว่า บรรลุจุดประสงค์มากน้อยเพียงใดจากแนวคิดของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน พอสรุปได้ว่าเป็น วิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันช่วยเหลือกัน กล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น แสวงหาความรู้และคำตอบต่าง ๆ ดังนั้นครูจึงควรพยายามเน้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการแสวงหาคำตอบด้วย ไม่ใช่มุ่งแต่ที่คำตอบอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึง กระบวนการและวิธีการที่ได้คำตอบนั้นมา หลักการสอนที่ยึดความสำคัญของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วย ให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้นการสอนที่ยึดหลักการการจัดกิจกรรมกลุ่มจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้ทั่วถึงกัน และในขณะเดียวกันก็ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กันและกัน เรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ หาหนทางในการค้นหาคำตอบต่าง ๆ ด้วยตนเองจากกิจกรรมการเรียนและนำความรู้ ความเข้าใจไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังที่ดัน (Dunn, 1972, 154 อ้างในศรัณยู วณวัฒนากุล, 2540, หน้า 13) ได้กล่าวว่าการสร้างกลุ่มเล็ก ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อกันในการเรียนจะเป็นการป้องกันไม่ให้ เด็กมีความรู้สึก โดดเดี่ยว หรืออยู่คนเดียว การทำงานร่วมกัน ต่างฝ่ายต่างรับฟังความคิดเห็นของกันและ กัน และช่วยกันรับผิดชอบ ในด้านการเรียน ด้วยความเชื่อมั่นในตนเองทำให้รู้สึกสนุกสนาน สร้างความ สามัคคีวางใจกันทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์จึงน่าจะเป็น ทฤษฎีที่ครูควรคำนึงถึงให้มาก เพราะเป็นเรื่องของการจัด กิจกรรมให้นักเรียน เรียนด้วยกัน อย่างมีความหมายและเกิดประโยชน์ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนนั้นได้ยึดนักเรียนเป็น ศูนย์กลาง นักเรียนได้แก่การแสดงออก สอนให้เกิดการค้นพบด้วย ตนเองแต่สามารถทำงานร่วมกันคนอื่น ได้เป็นอย่างดี และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ทั้งยังทำ ให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้นอีกด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา จำนวน 17 คน มีผลการพัฒนาทางการเรียนสูงขึ้น และสอบผ่านเกณฑ์
2. นักศึกษามีการพัฒนาด้านการแสดงออกมากขึ้น
3. นักศึกษาได้พัฒนาผลทางการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

2.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นรีพร ชูอภัย (2552) ได้ทำวิจัยเรื่องการเสริมสร้างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก โรงเรียนบ้านเชิงดอย (ดอยสะเก็ดศึกษา) จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการกลุ่มจำนวน 30 คนในรายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีผลการวิจัยพบว่าบุคลิกภาพของนักเรียนเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพกล้าแสดงออกมากขึ้น

สุณี แสงทอง (2552) ได้ศึกษาผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ผลการศึกษาต้นคว้า พบว่ากลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษสามารถสร้างเจตคติใน การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ให้สูงขึ้น อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา จำนวน 17 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา จำนวน 17 คน ซึ่งได้ทำการเลือกแบบสุ่ม จำนวน 17 คน

2. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

- 1.แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยดังนี้ การออกแบบ : O1 X O2 โดย
O1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน
X หมายถึง กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์
O2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

2. แบบประเมินเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา โดย

2.1 ผู้วิจัยแจ้งปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 และชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบประเมินเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา เพื่อให้ผู้เรียนยอมรับและให้ความร่วมมือ

2.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบประเมินเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออก ของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชา

การจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา จำนวน 17 คน ปีการศึกษา 2565

2.4 สร้างแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินแบบฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ของนักศึกษานักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา โดยสร้างเป็นแบบ ประเมินเพื่อหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่นำมาสร้างแบบสังเกต (IOC)

3. แบบสังเกตพฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษานักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา พัฒนาและหาคุณภาพโดยผู้วิจัย ทำการสำรวจสภาพปัญหาศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ วิธีการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ จำนวน 1 ชุด เป็นแบบสังเกตแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 6 ข้อ สร้างแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินแบบสังเกตพฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออก ของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ของนักศึกษานักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา โดยสร้างเป็นแบบประเมินเพื่อหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่นำมา สร้างแบบสังเกต (IOC) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษานักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา พัฒนาและหาคุณภาพโดยศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ จำนวน 6 ข้อ แบบมาตรา ส่วนประมาณค่า (Ratingscale) 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินพฤติกรรมก่อนและหลังการใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ วิเคราะห์ด้วยอัตราร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมโดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยเป็นคำถามแสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของคำตอบที่ได้ หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย

4. บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ
5. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมดตามแผนที่กำหนดไว้ สังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของกลุ่มประชากร เป็นเวลา 1 สัปดาห์ให้นักศึกษาใช้แบบประเมินเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์พร้อมสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง เป็นเวลา 6 สัปดาห์

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของนักศึกษา โดยใช้สถิติค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากแบบประเมินเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

ตารางที่ 1 แบบประเมินเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ก่อนและหลังโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา จำนวน 7 คน ครั้งที่ 1

ข้อ	พฤติกรรมที่ประเมิน	ดีเยี่ยม %	ดีมาก%	ดี%	พอใช้%	ปรับปรุง%
1	นักศึกษามีความเป็นผู้นำในการตัดสินใจ	0	22.2	33.3	44.4	0
2	นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	0	11.1	33.3	55.6	0
3	นักศึกษากล้าแสดงออกอย่างชัดเจน	0	0	22.2	77.8	0
4	นักศึกษามีส่วนร่วมในการนำเสนอทุกขั้นตอน	0	22.2	55.6	22.2	0
5	นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดี	0	22.2	44.4	33.3	0
6	บุคลิกภาพมีความเหมาะสม	0	11.1	33.3	44.4	11.1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 2 แบบประเมินเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ก่อนและหลังโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา จำนวน 7 คน ครั้งที่ 2

ข้อ	พฤติกรรมที่ประเมิน	ดีเยี่ยม %	ดีมาก%	ดี%	พอใช้%	ปรับปรุง%
1	นักศึกษามีความเป็นผู้นำในการตัดสินใจ	33.3	44.4	22.2	0	0
2	นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	55.6	44.4	0	0	0
3	นักศึกษากล้าแสดงออกอย่างชัดเจน	77.8	22.2	0	0	0
4	นักศึกษามีส่วนร่วมในการนำเสนอทุกขั้นตอน	88.9	11.1	0	0	0
5	นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดี	55.6	33.3	11.1	0	0
6	บุคลิกภาพมีความเหมาะสม	66.7	22.2	11.1	0	0

สรุปผลการวิจัย

สรุปผล

จากการศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ก่อนและหลังโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ภาคเรียน ที่ 1/2565 บทเรียนเรื่อง “การบริการลูกค้าในร้านสะดวกซื้อ” ในรายวิชาการปฏิบัติงานสินค้าในร้านค้าปลีก จำนวน 54 คน แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีผลการพัฒนาพฤติกรรมการค้าแสดงออกอยู่ในระดับที่ดีอย่างต่อเนื่อง

การอภิปรายผลการวิจัย

จากพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกระดับชั้น ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1/2565 บทเรียนเรื่อง “การบริการลูกค้าในร้านสะดวกซื้อ” ในรายวิชาการปฏิบัติงานสินค้าในร้านค้าปลีก จำนวน 54 คน แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 คน จำนวน 9 กลุ่ม ครั้งที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความเป็นผู้นำในการตัดสินใจ ดีเยี่ยม 0 % ดีมาก 22.2 % ดี 33.3 % พอใช้ 44.4 % ปรับปรุง 0 % นักศึกษามีความเป็นผู้นำในการตัดสินใจอยู่ในเกณฑ์ที่พอใช้ 44.4 % 22.3

1. นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดีเยี่ยม 0 % ดีมาก 11.1 % ดี 33.3 % พอใช้ 55.6 % ปรับปรุง 0 %

2. นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อยู่ในเกณฑ์ที่พอใช้ 55.6%

3. นักศึกษากลับแสดงออกอย่างชัดเจนดีเยี่ยม 0 % ดีมาก 0 % ดี 22.2 % พอใช้ 77.8 % ปรับปรุง 0 % นักศึกษากลับแสดงออกอย่างชัดเจน อยู่ในเกณฑ์ที่พอใช้ 77.8%

4. นักศึกษามีส่วนร่วมในการนำเสนอ ทุกขั้นตอน ดีเยี่ยม 0 % ดีมาก 22.2 % ดี 55.6 % พอใช้ 22.2 % ปรับปรุง 0 % นักศึกษามีส่วนร่วมในการนำเสนอทุกขั้นตอนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี 55.6%

5. นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดี ดีเยี่ยม 0 % ดีมาก 22.2 % ดี 44.4 % พอใช้ 33.3 % ปรับปรุง 0 % นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดีอยู่ในเกณฑ์ที่ดี 44.4%

6. บุคลิกภาพมีความเหมาะสม ดีเยี่ยม 0 % ดีมาก 11.1 % ดี 33.3 % พอใช้ 44.4 % ปรับปรุง 11.1 % บุคลิกภาพมีความเหมาะสม อยู่ในเกณฑ์ที่พอใช้ 44.4%

2. จากพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 2 ภาคเรียน ที่ 1/2565 บทเรียนเรื่อง “การบริการลูกค้าในร้านสะดวกซื้อ” จำนวน 54 คน แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 คน จำนวน 9 กลุ่ม ครั้งที่ 2 พบว่า

1. นักเรียนมีความเป็นผู้นำในการตัดสินใจ ดีเยี่ยม 33.3 % ดีมาก 44.4 % ดี 22.2 % พอใช้ 0 % ปรับปรุง 0 %

2. นักศึกษามีความเป็นผู้นำในการตัดสินใจ อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก 44.4%

2. นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดีเยี่ยม 55.6 % ดีมาก 44.6 % ดี 0 % พอใช้ 0 % ปรับปรุง 0 % นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อยู่ในเกณฑ์ที่ดีเยี่ยม 55.6%

3. นักศึกษากลับแสดงออกอย่างชัดเจนดีเยี่ยม 77.8 % ดีมาก 22.2 % ดี 0 % พอใช้ 0 % ปรับปรุง 0 % นักศึกษากลับแสดงออกอย่างชัดเจนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเยี่ยม 77.8%

4. นักศึกษามีส่วนร่วมในการนำเสนอทุกขั้นตอน ดีเยี่ยม 88.9 % ดีมาก 11.1 % ดี 0 % พอใช้ 0 % ปรับปรุง 0 %

5. นักศึกษามีส่วนร่วมในการนำเสนอทุกขั้นตอนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเยี่ยม 88.9%

23

5. นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดี ดีเยี่ยม 55.6 % ดีมาก 33.3 % ดี 11.1 % พอใช้ 0 % ปรับปรุง 0 %

6. นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดีอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเยี่ยม 55.6%

6. บุคลิกภาพมีความเหมาะสม ดีเยี่ยม 66.7 % ดีมาก 22.2 % ดี 11.1 % พอใช้ 0 % ปรับปรุง 0 %

บุคลิกภาพมีความเหมาะสม อยู่ในเกณฑ์ที่ดีเยี่ยม 66.7%

1. ผลการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา พบว่าก่อนการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของนักศึกษา นักศึกษา ส่วนใหญ่จะเกียจกันนำเสนอ ออกมานำเสนองานโดยขาดความมั่นใจ กลัว ไม่กล้าพูดเสียงดัง ยืนไม่นิ่ง ไม่รู้ว่าจะเอามือไว้ที่ไหน ไม่กล้าสบตาเพื่อน เรียบเรียงคำพูดไม่เป็น หลังจากใช้แบบฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออกมากขึ้น จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 100

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนและหลังการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 62.77 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 78.33 เมื่อพิจารณาพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนโดยมีผลต่างของคะแนนอยู่ระหว่าง 56 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 24.77

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือนักศึกษามีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกรองลงมาคือมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบ เข้าใจในเนื้อหามากขึ้น มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และกลุ่มส่งเสริมการคิดและตัดสินใจ กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมล้นเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันตามลำดับ

อภิปรายผล

1. จากผลการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา หลังจากใช้แบบฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออกมากขึ้น จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สอดคล้องกับงานวิจัยของนริพร ชูยอาลัย (2552) ได้ทำวิจัยเรื่องการ เสริมสร้างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเชิงดอย (ดอย สะเก็ดศึกษา) จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการกลุ่มจำนวน 30 คน ในรายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่าบุคลิกภาพของนักเรียนเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพกล้าแสดงออกมากขึ้น

2. การที่นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา กล้าแสดงออกมากขึ้นจากเดิมพบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เท่ากับ 62.77 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 78.33 เมื่อพิจารณาพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนโดยมีผลต่างของคะแนนอยู่ระหว่าง 56 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 24.77 นั้นน่าจะมาจากการที่ผู้วิจัยได้ ใช้แบบประเมินเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ และสังเกตพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพ และความสามารถของผู้เรียน ทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง มีความสุขกับการได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบ สอดคล้องกับงานวิจัย ของนริพร ชูยอาลัย (2552) ได้ทำวิจัย

เรื่องการเสริมสร้างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเชิงดอย (ดอยสะเก็ดศึกษา) จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการกลุ่มจำนวน 30 คน ในรายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่าบุคลิกภาพของนักเรียนเปลี่ยนจากพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกให้มีบุคลิกภาพกล้าแสดงออกมากขึ้น

3. การที่นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ของนักศึกษานักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.56) นั้นน่าจะเป็นผลมาจากการใช้แบบประเมินเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และสังเกตพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออกมากขึ้น มีความสุขกับการได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบ มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และกลุ่ม ส่งเสริมการคิดและ ดัดสินใจ เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีผลการเรียนดีขึ้นซึ่งข้อมูล ดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณี แสงทอง (2552) ได้ศึกษาผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้าง เจตคติในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธิทาราม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่ากลุ่มสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ สามารถสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้สูงขึ้น อย่างมีนัย ทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ครูควรทำวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ศึกษานักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับวิชาชีพและเป็นนักขายมืออาชีพ

2. ครูควรร่วมกับคณะครูที่สอนในวิชาอื่น ๆ ทำการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของ นักศึกษาในรูปแบบบูรณาการเพื่อให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกันในทุกวิชา

ผลกระทบที่เกิดขึ้น

จากการศึกษาการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก และผู้วิจัยได้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักศึกษา ซึ่งส่งผลให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก มีความสุขกับการได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบ มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและกลุ่ม ส่งเสริมการคิดและตัดสินใจ เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้เกิดบรรยากาศ การเรียนรู้ที่เหมาะสม มีผลการเรียนดีขึ้น เป็นแนวทางให้ผู้วิจัย และคณะครู นำผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มาปรับปรุง และพัฒนาให้สอดคล้องกับพฤติกรรมและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียน การสอนเกิด ประสิทธิภาพต่อไป

บรรณานุกรม

- ชาวี มณีศรี. (2522). การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : บุรพาสาน.
- ทิตนา แคมมณี. (2522). กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา เทียนเสมอ. “กระบวนการเรียนรู้โดยการทำงานกลุ่ม”. วารสารครุศาสตร์ 5 (สิงหาคม - พฤศจิกายน 2515)
- นริพร ชุ่ยอาลัย. (2552). งานวิจัยเรื่องการเสริมสร้างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก โรงเรียนบ้านเชิงดอย (ดอยสะเก็ดศึกษา) จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม. เชียงใหม่: โรงเรียนบ้านเชิงดอย (ดอยสะเก็ดศึกษา).
- นิโลบล นิ่มกิ่งรัตน์. (2523). ینگเกนท์-อิงกลุ่ม.เชียงใหม่:คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2549). วิจัยชั้นเรียน: หลักการและเทคนิคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาคารพิมพ์จำกัด.
- วิไลวรรณ พริยะกฤต. (2541). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุณี แสงทอง. (2552). ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : โรงเรียนวัดทอง สุทธาราม.
- แสงสุรีย์ สำอางกุล. (2535). จิตวิทยาบุคลิกภาพ. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

